

Vlak bratske ljubezni

Iz src rasto v srca mostovi

Od četrtka do nedelje pretekli teden so bili v Sloveniji spet na obisku udeleženci vlaka bratstva in enotnosti, ki je simbol trdnega prijateljstva, tovarištva, bratstva, ki se je skovalo med zavednimi Slovenci in prebivalci mnogih krajev iz Srbije, ki so pred 39. leti odprli na široko svoja vrata in srca slovenskim pregnancem, katere je fašistični okupator za vedno hotel izgnati iz njihovega doma, rodnega kraja, Slovenije. To je bil že devetnajsti vlak bratske ljubezni. Z njim niso prišli le nekdanji gostitelji, ampak poleg babic in dedov, mater in očetov, tudi vnuki, sorodniki, znanci, saj so se v teh medsebojnih obiskih niti prijateljstva razpletle na vse strani. Vseprisod so bila snidanja nekdanjih gostiteljev in izgnancev pristrčna, topla, bratska. Objemi, solze sreče, ob srečanju starih znancev, ob srečanju novih prijateljev.

Tudi v Šaleški dolini smo pristrčno sprejeli drage goste. Občinska delegacija jih je šla v letnik pozdravit že v Celje oziroma v Zagreb, monožičen sprejem pa smo ji pripravili proti večeru na Titovem trgu v središču mesta. V Velenje je prišlo dvajset udeležencev vlaka, in petlanska delegacija iz pobratene občine Vrnjačka Banja, v kateri so bili **Miloš Mikeljč**, predsednik občinske konference SZDL, **Zivojin Begović**, predsednik izvršnega sveta skupščine občine, **Miodrag Stojković**, predsednik občinskega sveta zveze sindikatov in **Milislav Dragojevič**, član predsedstva občinske konference SZDL. Prišli pa so tudi krajanji iz krajevne skupnosti Novo Selo, ki so pobrateni s krajevno skupnostjo Smartno ob Paki.

Po prihodu v Velenje so gostje

odšli s svojimi gostitelji na domove, saj so v teh dneh živeli pri njih, proti večeru pa so se vsi zbrali na Titovem trgu.

Gostom so dekleta in fantje v narodnih nošah najprej pripeli na prvi rdeče nageljne, po starem slovenskem običaju pa so jim ponudili še sol in kruh.

V imenu vseh delovnih ljudi in občanov Šaleške doline je na slovesnem sprejemu zaželel dobrodošlico in izrekel pozdrav gostom predsednik občinske konference SZDL Velenje, **Tone Seliga**, za njim pa je spregovoril tudi predsednik občinske konference SZDL Vrnjačka Banja **Miloš Mikeljč**, in med drugim dejal, da ima vsako srečanje prebivalcev obeh občin posebno obeležje, in da se teh srečanj, objema srečnih prijateljev, prave prijateljske besede, prav vsi enako veselimo.

Kó sta delegaciji občine Vrnjačke Banje in vlaka bratstva in enotnosti položili venca k spomeniku tovariša Tita in Onemele puške na Titovem trgu, so gostom zapeli, zaplesali in zaigrali mladi pevci z osnovne šole Anton Aškerc Velenje, člani Šaleške folklorne skupine Koleda in rudarske godbe Velenje. In tudi ta sprejem, program v pozdrav dragim gostom iz bratske Srbije je znova izvenel v prisegi tovarišu Titu, da bomo nadaljevali njegovo pot. Pesem Jugoslavija, ki so jo ob koncu vsi skupaj zapeli pa je znova izrazila vse tisto, kar je vlak bratstva in enotnosti — manifestacija, ki ima vsjulgoslovanski značaj, ki ji ni enake na svetu, manifestacija trdnega bratstva, skovanega v najtežjih dneh našega narodnoosvobodilnega boja.

Petek, sobota in nedelja so bili kar prekratki dnevi, da bi bili lahko gostitelji pokazali svojim

gostom vse, kar so želeli. V petek so si vsi skupaj v organizaciji občinske konference SZDL ogledali park in muzej na Graški gori, pred nedavnim odprto spominsko sobo v Topolšici in muzejske zbirke na velenjskem gradu, kjer so bili v petek zvečer tudi gostje Petkovega kulturnega večera. V soboto pa so se vsi udeleženci vlaka, ki so prišli na celjsko območje skupaj z gostitelji zbrali na srečanju v Logarski dolini. Na poti v Logarsko dolino so si ogledali tudi Savinjski gaj, v Logarski dolini pa seveda tudi slap Rinko. Nad lepotami doline so bili zelo navdušeni, enako nad dnevom, ki so ga preživeli na srečanju. Zavlekel se je v pozne večerne ure, prijateljski pogovori, pesmi, plesi slovenske polke, srbsko kolo so znova dokazali, kako trdno je bratstvo med našimi narodi in narodnostmi!

Prišla je nedelja. Hitro, prehitro. Dopoldan so gostje preživeli še pri svojih gostiteljih, opoldne pa so se vsi skupaj zbrali v hotelu Paka na poslovnem kosilu. Toda to še ni bilo pravo slovo. Gostitelji so svoje goste pospremili z avtobusom do celjske železniške postaje — do vlaka. Nekaj po šestnajsti uri je pripeljal 19. vlak bratstva in enotnosti. Kot pri prihodu so imeli tudi tokrat vsi solzne oči. Objemi so bili dolgi pa vendarle kratki, saj je bilo treba vstopiti v vlak.

Hvala vam drugovi! Hvala bračo na svemu! Nemamo reči, da bi vam zahvalili gostoprinstvo! Kmalu dodite kod nas! Pišite nam! Doviđenja! Na svideenje čez dve leti!

Obširnejše poročilo o vlaku bratstva in enotnosti objavljamo na 3. strani.

Trdno prijateljstvo

Praznik občine Mozirje

Letos slavje v Nazarjah

Občani in delovni ljudje Gornje Savinjske doline bodo letošnji praznik mozirske občine proslavili v Nazarjah. Odločitev, ki jo bodo morali na svojem prihodnjem zasedanju potrditi še delegati zborov občinske skupščine, pravzaprav ni bila težka. V Nazarjah bodo namreč letos slavili nekaj pomembnih delovnih zmag. V organizaciji združenega dela Gorenje GLIN bodo dokončali izgradnjo nove proizvodne dvorane za oplemenitenje in predelavo ivernih plošč, v temeljni organizaciji Žagarstvo pa bodo izročili namenu novo žagalnico. V Modni konfekciji Elcroj bodo letos pridobili nove sodobne proizvodne prostore s trgovino, zgradili bodo avtobusno postajališče in vzorno uredili okolico svoje tovarne. Pomembna pridobitev se obeta tudi krajevni skupnosti Nazarje. Predvidevajo namreč, da bodo do občinskega praznika dogradili nov kulturni dom.

V mozirski občini so že izvolili odbor za pripravo in izvedbo občinskega praznika, ki bo pripravil program praznovanja, poskrbel za izvedbo vseh prireditev in opravil vsa ostala potrebna opravila.

V odbor so imenovali predstavnike skupščine občine in njenega izvršnega sveta, družbenopolitičnih organizacij, združenega dela in krajevne skupnosti Nazarje.

J. P.

Izgradnja novega kulturnega hrama hitro napreduje

Šoštanj

Zvezno posvetovanje

V domu kulture v Šoštanjku je v dni 2. in 3. strokovno posvetovanje o tehnologiji energetskih objektov, ki ga prireja Zveza energetikov Slovenije in društvo energetikov Šoštanj.

Na posvetovanje so povabili okoli 100 strokovnjakov iz cele Jugoslavije in tujine. Jutri, zadnji dan posvetovanja, si bodo udeleženci ogledali šoštanjске termoelektrarne, toplovodno postajo v Velenju in toplarne v Ljubljani ali tovarno papirja Sadržogorska. (VK)

Blizu 300 na akcijah

Nastopil je čas mladinskih delovnih akcij, naše največje šole socialističnega samoupravljanja. Mladi iz naše občine se z veseljem, že vsa leta po vojni, udeležujejo različnih prostovoljnih delovnih akcij. Na njih so doslej dosegali zelo dobre delovne rezultate, predvsem pa gradili lastno osebnost, utrjevali bratstvo in enotnost, gojili vrline prijateljstva in bogatili svoja spoznanja. Tudi v letošnjem letu bo občinska konferenca ZSMS mladim iz naše občine omogočila sodelovanje na številnih delovnih akcijah. Brigadirji bodo lahko sodelovali na lokalnih delovnih akcijah v občini Velenje ter pomagali krajevnim skupnostim pri uresničevanju referendumskega programa. Naši mladinci pa bodo sodelovali tudi na zvezni mladinski delovni akciji v Sarajevu od 29. junija, do 27. julija. Udeležili se bodo republiške delovne akcije Bela krajina od 3. avgusta do 24. avgusta, pionirska delovna brigada pa bo sodelovala na delovni akciji v Slovenskih goricah prav tako od 3. avgusta do 24. avgusta.

Izvršni svet

Ne uresničujemo planskih usmeritev in sprejetih nalog

Na ponedeljkovi redni seji izvršnega sveta Skupščine občine Velenje so največ pozornosti namenili oceni poslovnih rezultatov organizacij združenega dela gospodarstva v letošnjem prvem četrtletju. Analiza, ki so jo pripravili, sicer ni bila popolna, saj niso imeli na voljo vseh potrebnih podatkov. To pa predvsem zaradi tega, ker je ustvarjanje prihodka in dohodka v veliki meri odvisno od zunanjih dejavnikov, zlasti na področju energije. Rezultati gospodarjenja v občini pa kažejo, so ugotovili člani izvršnega sveta, da ne uresničujemo sprejetih planskih usmeritev in zastavljenih nalog. Za večji del gospodarstva velja, da je še

vedno močno odvisno od uvoza reprodukcijskega materiala in opreme. Težave z oskrbo s tem materialom pa so v veliki meri vplivale na rezultate gospodarjenja. Člani izvršnega sveta so sprejeli vrsto temeljnih razvojnih nalog, ki jih je potrebno uresničiti v letošnjem letu. Te naloge in pa dopolnjeno oceno poslovnih rezultatov delovnih organizacij za prvo četrtletje bodo posredovali delegatom skupščine občine Velenje.

Na ponedeljkovi seji so spregovorili tudi o kadrovski bilanci za letošnje leto v občini Velenje. Kljub temu, da je uspelo v naši občini načrtovano rasti zaposlenosti z usklajevanji z delovnimi organiza-

cijami precej znižati, tudi v letošnjem letu naše gospodarstvo v občini ne bo imelo dovolj novih delavcev. Tako bi bilo potrebno po predvidevanjih še vedno zaposliti blizu 600 delavcev od drugod. Kadrovska bilanca bo obravnavala občinska skupščina, poudarili pa so, da bodo morale delovne organizacije v bodoče dosledno poleg kadrovskih potreb, prikazati tudi, kako bodo te potrebe pokrili.

Spregovorili so še o problematiki invalidov v naši občini. O tej problematiki bodo še razpravljali, pripraviti pa je potrebno tudi gradivo o tem, in ga dati v razpravo še občinski skupščini.

Z letošnjim vlakom bratstva in enotnosti je prispel v Slovenijo tudi predsednik skupščine SR Srbije Dušan Čkrebić. V petek, drugi dan po prihodu vlaka je v spremstvu v Milana Kučana in Emila Tomažiča, predsednika

oziroma podpredsednika republiške skupščine obiskal Velenje, kjer si je med drugim ogledal njegovo središče in šoštanjске termoelektrarne ter Gorenje.

(sv)

Tovarna Usnja Šoštanj

Ustrezni dohodkovni odnosi osnova nadaljnega razvoja

Jože Tekavec:
Potrebujemo nove programe

Razrešitev tega problema pa je pravzaprav le prvi korak. Nastalo stanje pri prodaji podplatnega usnja zahteva tudi delno prestrukturiranje proizvodnje vegetabilnega usnja na tiste proizvode, ki jih na trgu ni ali pa njihova ponudba ni zadovoljiva. Takšna preusmeritev je povezana s kadrovskimi težavami, saj bi nova proizvodnja (izdelava tehničnega usnja, usnja za sedlarsko opremo, usnje za visokogorsko obutev...) zahtevala posebne, predvsem ročne operacije ter dolgoletno izkustvo.

V temeljni organizaciji vlagajo velike napore tudi v iskanje možnosti izvoza vegetabilnega programa, predvsem podplatnega usnja. Preko zunanjetrgovinskih organizacij intenzivno raziskujejo različna pomembnejša svetovna tržišča. Obstajajo realne možnosti, da bodo kmalu izvozili prve količine podplatnega usnja v Avstrijo, Italijo, Zahodno Nemčijo in v Iran. Cene na svetovnem trgu so v primerjavi s cenami na domačem trgu sicer bistveno nižje, vendar pa je izvoz opravičljiv tako zaradi lastnih potreb, kot tudi s stališča pokrivanja našega celotnega zunanjetrgovinskega primanjkljaja.

Ker je v lanskem letu obrat vegetabilne proizvodnje pokrival

izgubo proizvodnje svinjskega usnja, je ob predvideni preusmeritvi proizvodnje na izvoz, edina možnost uspešnega poslovanja, razrešitev medsebojnih dohodkovnih odnosov z Vrhniko.

Nesprejemljivo je dejstvo, da obrat svinjskega usnja, ki je po zmogljivostih podoben tovarni usnja UTOK Kamnik, preko sistema skupnega obračuna stroškov proizvodnje in delitve čistega dohodka, ustvarja izgubo, ki je v lanskem letu dosegla 130 milijonov din. UTOK Kamnik pa je v istem obdobju ustvaril za 180 milijonov din skladov.

V tovarni usnja Šoštanj pa poleg omenjenih rešitev načrtujejo tudi nekatere nove proizvodne programe. Ti morajo ob zaostreni gospodarski situaciji ustrezati določenim kriterijem. Tako naj bi bil nov proizvod izdelan iz domače surovine, moral bi biti ekološko neoporečen, zanimiv tudi za tuja tržišča, obenem pa naj bi dovoljeval le intenzivno zaposlovanje. Ker so v naši občini zastopane pravzaprav vse gospodarske dejavnosti, razen kemije, tečejo raziskave predvsem v tej smeri. Kljub velikim kadrovskim in organizacijskim težavam so vendarle že prišli do konkretnih rezultatov. Tako so podpisali sporazum o poslovno tehničnem sodelovanju z inštitutom

Jožef Stefan za področje uporabljenih raziskav reciklaže organskih polimerov, predelave sekundarnih surovin in študijo zaprtih sistemov.

Na osnovi tega sporazuma bodo v šoštanjskem tozdu uredili laboratorij za polindustrijske raziskave. Tu bodo domači strokovnjaki v sodelovanju z raziskovalci na inštitutu Jožef Stefan proučevali možnosti za uresničitev novih programov. Ob takšnem sodelovanju pa se bo vzgojil kader, ki bo kasneje lahko prevzel strokovne naloge pri konkretni izvedbi ustreznega programa.

V temeljni organizaciji tovarna usnja Šoštanj pa iščejo še druge možnosti. Tako razmišljajo o predelavi odpadnih materialov in odpadnega usnja v toplotno izolacijske namene. Prvi vzpodbudni rezultati so že doseženi kot rezultat lastnega znanja in razvoja.

Za takšno obliko proizvodnje so zainteresirali tudi enega od večjih agrokombinotov na Hrvaškem, ki je pripravljen sofinancirati novo investicijo ter zagotoviti potrebno surovino.

Nadaljnji razvoj tega programa zahteva interdisciplinaren pristop, zato v temeljni organizaciji upajo, da bodo dobili ustrezno pomoč več-

jih organizacij združenega dela v občini, predvsem z vključevanjem strokovnih kadrov v razreševanje problematike kot so marketing raziskave, razvoj tehnologije predelave, projektiranje ustreznih linije itd.

Direktor tozda Jože Tekavec je omenil, da so v tozdu ob izkoriščanju prostorskih možnosti in kadrovskega potenciala ter ob minimalnih vlaganjih v potrebno opremo uspeli razviti popolnoma nov tip dekorativnih zidnih oblog,

katerih polindustrijska proizvodnja bo stekla konec tega meseca.

„Vse programe pa bo možno uresničiti le pod pogojem, da se razrešijo dohodkovni odnosi z industrijo usnja Vrhnika, ker mora biti pri realizaciji vsakega razvojnega programa izpolnjen osnovni pogoj, da tekoča proizvodnja ustvarja vsaj minimalno akumulacijo. To pa brez razrešitve tega problema ne bo mogoče ustvariti,“ je ob koncu razgovora menil Jože Tekavec.

B. Z.

Nova naprežanja delavcev Gorenja

Za še večji izvoz

Delavke in delavci v temeljni organizaciji združenega dela tovarne gospodinske opreme Gorenje Velenje so se v letošnjem letu odločno lotili akcije za boljše delo in gospodarjenje, ki je tesno povezana tudi s prizadevanji za kar največji izvoz. Kljub težavam, v katerih so se na začetku leta znašle posamezne temeljne organizacije združenega dela Gorenje in ki se nadaljujejo tudi še v drugem trimesečju, so prepričani, da bo akcija za gospodarsko ustalitev, hkrati z določitvijo nove vrednosti dinarja, v drugem polletju pomembno vplivala na izboljšanje položaja, tako posameznih tozдов kot TGO Gorenje. Seveda pa vseh težav še ne bo konec, saj se bo v drugem polletju še občutneje poznala podražitev reprodukcijskih materialov in sestavnih delov z začetka leta, na položaj pa bodo vplivala tudi hotenja, da bi kar največ izdelkov prodali na tuje, ob obsegu proizvodnje, ki je bil določen na začetku leta.

Ze pred časom so v TGO Gorenje Velenje ustanovili več delovnih skupin z nalogo, da pripravijo programe za zamenjavo uvoženih reprodukcijskih materialov in sestavnih delov z domačimi in ki naj bi skrbele za usklajevanje dela med razvojnimi službami in tozdi materialne proizvodnje. Delovni organizaciji Gorenje Pro-

met Servis pa so predlagali, da naj bi ponovno oblikovala tehnično službo nabave, ki bi usklajevala vso nabavo surovin in sestavnih delov. Ti in še nekateri drugi tovrstni ukrepi so zagotovo potrebni, saj so doslej namenjali tudi v Gorenju, kot sami ugotavljajo, premajhno pozornost iskanju sestavnih delov in reprodukcijskih materialov doma, dosedanje tovrstne akcije pa niso bile sistematične in stalne. Začetek tovrstnih prizadevanj v letošnjem letu kaže, da bo mogoče, seveda ne čez noč, odpraviti vrsto težav, s katerimi se zdaj srečujejo pri oskrbi z reprodukcijskimi materiali in sestavnimi deli.

Ob tem, ko v proizvodnih tozdih zaposlujejo okrog 150 delavcev manj, kot so jih lani, so v TGO Gorenje letos povečali prodajo na tuje kar za 58 %. Kljub temu načrtovanega obsega izvoza še ne dosegajo. Računajo, da bo boljše v drugem polletju, ko je predviden večji izvoz zamrzovalnikov, prav tako pa tudi hladilnikov (izvozili bodo kar tri četrtine tovrstne proizvodnje), povečali pa bodo tudi proizvodnjo pralnih strojev, in to za prodajo na tuje. S temi in še nekaterimi drugimi ukrepi bodo v TGO Gorenje Velenje izravnali uvoz surovin in sestavnih delov z izvozom izdelkov. Ne vedo pa še, kako bo z uvozom opreme in rezervnih delov.

Nezadostno povpraševanje po podplatnem usnju

Iz dela OO ZKS Velenje

Odgovorne naloge komunistov v DO Gorenje Promet Servis

Tudi v občini Velenje je v tem trenutku v središču pozornosti združevanje dela in sredstev ter uveljavljanje dohodkovnih odnosov. Tem vprašanjem je namenil zadnjo sejo tudi komite občinske konference ZKS Velenje.

Najprej so se člani komiteja OK ZK seznanili s procesi združevanja dela in sredstev v nekaterih temeljnih in drugih organizacijah združenega dela v Šaleški dolini.

Kot je znano je bil pred časom oblikovan koordinacijski odbor za združevanje organizacij združenega dela Komunalni center, Toplovod in Dom. Akcijski program, ki ga je pripravil koordinacijski odbor, je izvršni svet skupščine občine Velenje sprejel. Gre za to, da se v prizadevanjih za odpravo poglobljenih slabosti in pomanjkljivosti v stanovanjskem in komunalnem gospodarstvu uveljavi tudi večja in neposredna odgovornost izvajalskih organizacij za svoje delo. V razpravi je bilo poudarjeno, da bo treba nameniti akciji združevanja del in sredstev teh treh organizacij združenega dela kar največjo pozornost vseh družbenopolitičnih organizacij in samoupravnih organov. Zaposlenim pa bo treba javno predočiti prednosti tega povezovanja. Prizadevamo si, kot je bilo doslej že večkrat naglašeno, za oblikovanje nove komunalne delovne organizacije, ki bo organizirana tako, da bo sposobna učinkovito izvajati naloge, ki so ji določene.

V NOVEM OKOLJU TUDI NOVE SAMOUPRAVNE KVALITETE

Za v kratkem bodo zaposleni v obratu Toper v Šoštanju na referendumu odločali o nadaljnjem razvoju. Razmišljanja o položaju in razvojnih možnostih so še stara. Na začetku letošnjega leta je bilo izoblikovano stališče, da se šoštanjski obrat oziroma tozđ Topra izloči iz delovne organizacije Toper Celje in vključi v Modno konfekcijo Elkorj Mozirje. Do oktobra bodo tako v Šoštanju še šivali srajce, z oktobrom pa bi začeli z uvajanjem novega programa. Prav zdaj se Elkorj samoupravno reorganizira iz enovite OZD brez tozđov v delovno organizacijo z več tozdi; ena od temeljnih organizacij bo tudi v Šoštanju. Osnovna naloga v tej zvezi bo, da se v novem proizvodnem okolju zagotovijo tudi nove samoupravne kvalitete.

SERVISNE DELAVNICE, PREDVOZNIŠTVO

O nujnosti postavitve servisnih delavnic za motorna vozila v Šaleški dolini zagotovo ni treba posebej pisati. Nekaj zadnjih let je bil z občinsko razvojno resolucijo določen za nosilca naloge Komunalni center Velenje. Pozneje se je pojavilo še več drugih interesentov za izgradnjo servisnih delavnic, prav tako pa tudi za organizacijo službe tehničnih pregledov motornih vozil. V prizadevanjih, da bi obstoječe

zmogljivosti bolje izkoristili pa je Avtopark REK Velenje nedavno tega predlagal, da bi opravljal tudi javni prevoz.

Po več razpravah na izvršnem svetu skupščine občine Velenje je bilo izoblikovano stališče, da naj bi vse zainteresirane delovne organizacije, to je Avto Celje, Izletnik Celje in Avtopark REK Velenje oblikovale in sprejele samoupravni sporazum o medsebojnem sodelovanju in delitvi dela pri izgradnji delavnic za popravilo avtomobilov in pralnice za motorna vozila, prav tako pa tudi pri organizaciji službe za tehnične preglede motornih vozil in opravljanje prevozniške dejavnosti. Dokler ta samoupravni sporazum ni sprejet, pa naj ne bi nihče sprejemal kakršnih koli odločitev o razvoju in investicijah.

AKTUALNE NALOGE KOMUNISTOV V GORENJU PROMET SERVIS

Komite OK ZKS Velenje se je na seji 6. junija seznanil tudi z uresničevanjem sklepov, ki jih je izoblikoval na eni prejšnjih sej in ki zadevajo delo komunistov v delovni organizaciji Gorenje Promet Servis.

Osnovne organizacije ZK v tovarni gospodinske opreme Gorenje so ob koncu lanskega leta izrekle več pripomb na delo DO Gorenje Promet Servis, tako glede oskrbe z reprodukcijskimi materiali in planiranja kot tudi zaradi vse pogostejših sprememb že

sprejetih načrtov. Stanje se je na začetku leta še poslabšalo. Na sestanku komunistov in drugih odgovornih delavcev sozda Gorenje, DO Gorenje Promet Servis in TGO Gorenje Velenje aprila letos je bil ocenjen položaj delovne organizacije Gorenje Promet Servis ter njeno mesto v okviru sozda Gorenje, pri čemer je bilo ugotovljeno, da delo DO Gorenje Promet Servis pomembno vpliva na rezultate poslovanja vseh delovnih organizacij v okviru sozda Gorenje (načrtovanje, oskrba z reprodukcijskimi materiali, prodaja, cene itd.). Komite občinske konference ZKS je po tem razgovoru ocenil, da je potrebno poglobljeno oceniti položaj znotraj DO Gorenje Promet Servis, prav tako pa tudi širše oceniti uveljavljanje dohodkovnih odnosov. Ob tem pa bi morali komunisti oceniti tudi notranjo organizacijo ter kadrovske probleme in politiko, posebej tudi na odgovornih vodstvenih in vodilnih delovnih mestih.

Prejšnji teden so se sestale vse OO ZK v DO Gorenje Promet Servis. Osnovna ugotovitev sestanka OO ZK je bila, da komunisti v DO Gorenje Promet Servis premalo poznajo problematiko, s katero se soočajo v delovni organizaciji, zato se tudi ne zavedajo resnosti položaja, v katerem se je znašla njihova delovna organizacija. Ker so, denimo, premalo seznanjeni s poslovanjem podjetij in predstavništven tujem, o tem obširneje in kon-

kretnje ne morejo razpravljati, kaj šele odločati. Slabosti pa je še več. Na sestanku odgovornih komunistov aprila je bilo naročeno poslovodnim organom, da pripravijo akcijske programe za odpravo slabosti. Stanje, kakršno je bilo takrat, to je nepripravljenost za nova naprežanja, se je takorekoč ponovilo. Zahtevane akcijske programe so pripravili le poslovodni organi v tozdu Servis in maloprodaja ter v DSSS. Sicer je razprava ugotovila, da je na vodstvenih delovnih mestih v tej delovni organizaciji malo komunistov, v prizadevanja za odpravo slabosti pa za zdaj še niso vključili prenekaterega zaposlenega, ki prav tako pomembno vpliva na delo in položaj posameznih sredin. Zaradi teh in še nekaterih drugih slabosti, ki so prisotne, za zdaj še tudi ni bilo mogoče opraviti nujne idejnopolitične diferenciacije komunistov v DO Gorenje Promet Servis.

Komite OK ZK Velenje je sklenil, da je treba znova opredeliti naloge in odgovornost komunistov v OO ZK v okviru DO Gorenje Promet Servis in sedanjem trenutku, da krenejo stvari naprej, da se torej presežejo slabosti. Dogovorjeno je bilo, da je treba izdelati analizo kadrov na vodilnih in vodstvenih mestih v delovni organizaciji. Še pravi, da je treba ugotoviti, kdo so ljudje, ki zasedajo posamezna vodilna in vodstvena delovna mesta, na kakšen način so zasedli

ta mesta in kakšna je njihova samoupravna in družbenopolitična naravnost. Osnovne organizacije ZK morajo izreči vzgojnopolitične ukrepe vsem tistim komunistom, ki niso pripravili akcijskih programov za odpravo slabosti, saj gre v tem primeru za nedopusten odnos do ZK. Vzgojnopolitične ukrepe pa morajo OO ZK izreči tudi vsem tistim članom ZK, ki v zadnjem času niso pokazali zadostne aktivnosti, ali pa so stali ob strani.

Še v tem mesecu pa se bodo sešli komunisti delovne organizacije Gorenje Promet Servis, da bi ocenili položaj in določili naloge za prihodnje.

Problemska konferenca komunistov v šoštanjskih Termoelektrarnah

Komite OK ZKS Velenje se je na zadnji seji seznanil še z aktivnostjo osnovnih organizacij ZK v šoštanjskih Termoelektrarnah. Ugotovljeno je, da pomeni nedavna problemska konferenca komunistov v tej organizaciji združenega dela pomembno ločnico v delu komunistov in osnovnih organizacij ZK. Neposredno po konferenci je stekla vrsta aktivnosti; stališča problemske konference OO ZK pa že postajajo sestavni del akcijskih programov in delovnih usmeritev drugih družbenopolitičnih organizacij in samoupravnih organov.

Marijan Lipovšek

Iz src rasto v srca mostovi

Tone Šeliga, predsednik OK SZDL Velenje

Ponosni smo

Iskreno dobrodošli v občini Velenje, dobrodošli med prijatelji, pobratimi. Dobrodošlico vam izrekam v imenu skupščine občine Velenje v imenu vseh družbenopolitičnih organizacij in v imenu vseh delovnih ljudi in občanov naše občine.

Poseben pozdrav velja delegaciji občine Vrtnjačka Banja. Veseli smo ponovnega snidenja z vami. Upamo, da vam bomo znali izkazati in vrniti vsaj del gostoljubnosti, kakršne so bili deležni naši ljudje pri vas, ko ste jih sprejemali kot pregnance in še posebej tedaj, ko so prihajali k vam z Vlakom bratstva in enotnosti. Morda ne bomo znali izkazati vse pozornosti in hvaležnosti za tisto, kar ste storili za naše ljudi pred več kot 35 leti, vi, na naših domovih, širom po Srbiji.

V spominu je ostalo najlepše, tega se ne da pozabiti. Ponosni smo na to, da so naši ljudje kot pregnanci prav pri vas našli svoje druge domove, svoje gostitelje in prijatelje, toplo in varno naračje širše domovine. Še posebej pa smo ponosni na to, ker so vaši domovi in vaše vasi postale kovačnice trajnega bratstva in enotnosti, v katerih se je kovalo zvesto prijateljstvo in novi odnosi med ljudmi, narodi in narodnostmi Jugoslavije. Vse to nas je povežalo v trdno bratsko skupnost na načelih solidarnosti in skupne življenske usode.

Nekdanji žalostni transporti pregnancev, ki jih je nacistični režim organiziral zato, da bi slovenski prostor očistil rodoljubov in zavednih Slovencev, se je med NOV spremenil v nasprotno. Kljub žrtvam in terorju je iz tega nastala ena najlepših pridobitev — BRATSTVO IN ENOTNOST.

Transporti pregnancev so se spremenili v mostove solidarno-

sti, prijateljstva, mednarodnih odnosov, v bratstvo in enotnost.

Na to nacizem ni računal, to je nemški pedantni stroj spregledal. Na to veliko pridobitev smo lahko ponosni vsi, to je tisto, kar danes daje trdnost naši socialistični jugoslovanski skupnosti. To je tisto, kar daje smisel sedanjemu Vlakom bratstva in enotnosti, to je tisto, kar nas je učil in nam vedno znova polagal na srce naš veliki Tito. Za tem so hrepenele mnoge generacije pred nami in to bo ostalo kot najsvetejši ideal v varstvu in negovanju bodočih rodov.

Naša obveza je, da to veliko pridobitev iz najtežjih dni naše zgodovine še bolj poglobimo to smo obljubili Titu, to smo dolžni vsem, ki so se žrtvovali za svobodo, za današnjo podobo Jugoslavije. To bomo v teh dneh znova izpričali.

Dragi prijatelji, bratje in pobratimi, dragi Velenjčani, odprimo svoja srca, skujmo še globlja prijateljstva, nova poznanstva.

Letošnji Vlak bratstva in enotnosti je prvi, ko z nami ne more več deliti vse radosti naš dragi tovariš Tito. Toda v dneh, ko smo se od njega zadnjič poslovljali, smo se širom domovine zaobljubili, da bomo storili vse, da vse njegove pozive k nadaljnjemu utrjevanju bratstva in enotnosti narodov in narodnosti Jugoslavije dosledno uresničimo v našem življenju. In to bomo storili. Ni je sile, ki bi omajala to našo težnjo. To je osnovni pogoj obstoja in nadaljnega razvoja Jugoslavije; to je ena izmed temeljnih točk Titove politične dediščine in njegovih ciljev. K temu nas bo vedno znova obvezovala misel na tovariša Tito.

Miloš Milekić, predsednik OK SZDL

Vrtnjačka Banja

Nezlomljivo bratstvo

Dragi naši prijatelji!

V veliko zadovoljstvo in v čast mi je, da vam lahko prenesem iskrene bratske in pristržne pozdrave delovnih ljudi in občanov Vrtnjačke Banje. Vsako srečanje prebivalcev obeh občin ima posebno obeležje.

Ob letošnji manifestaciji Vlakom bratstva in enotnosti so vsa naša srca napolnjena z neizmerno bolečino in veliko žalostjo za ljubljenim tovarišem Titom.

Brez Tita med nami, ali s Titom v nas, vedno na njegovi poti. Odšel je človek epohe, toda njegovo veličastno delo je ostalo in bo živelo z nami ter v nas. Ponosni smo in srečni, ker smo živeli v Titovem času, ker smo skupaj z njim gradili socializem, samoupravljanje, neuvrščenost, mir in svobodo, bratstvo in enotnost naših narodov in narodnosti. Tudi tokrat zaprisežemo, da bomo njegove besede spreminjali v dejanja, sledili in vztrajali na njegovi poti. Obljubljamo, da s te poti ne bomo nikoli skrenili.

Varovali, razvijali in branili bomo našo enakopravno skupnost bratskih narodov in narodnosti.

Z Vlakom bratstva in enotnosti se ponovno srečujejo prijatelji

prijateljem, tovariš s tovarišem, brat z bratom, kar smo tudi v resnici. Srečujejo se ljudje in prijatelji iz najtežjih dni okupacije, srečujejo se prijatelji, ki so delili zadnjo skorjico kruha, ki so delili skupno streho nad glavo, srečujejo se ljudje, med katerimi se je skovalo nezlomljivo bratstvo.

Dragi naši prijatelji! Veseli smo vsakega našega srečanja. Srečanja v Vrtnjački Banji in v Velenju, ker se bratskega srečanja, objema srečnih prijateljev, prave prijateljske besede, prav vsi enako veselimo.

Kilometri, ki nas ločijo, ne smejo biti prepreka za sodelovanje obeh občin. Se bolj nas morajo zblíževati in povezovati.

Ko vam prenašam iskrene pozdrave delovnih ljudi in občanov občine Vrtnjačka Banja, se vam toplo zahvaljujemo na vašem izredno pristržnem in bratskem sprejemu v Zagrebu, Krškem, Celju in tukaj v našem Velenju.

Pričakujemo vas v naši in vaši Vrtnjački Banji. Pridite k nam. Tako kot vi, vas tudi mi pričakujemo odprtih src in razširjenih rok.

Hvala vam na bratskem sprejemu in dobrodošli.

Stkale so se trdne vezi

Sprejem po stari slovenski navadi

Med slovesnim sprejemom na Titovem trgu

Ob koncu sprejema so vsi skupaj zaplesali še kolo

Novo Selo — Šmartno ob Paki

Leta 1976 sta podpisali listino o pobratenju tudi krajevni skupnosti Novo Selo iz občine Vrtnjačka Banja in Šmartno ob Paki. In od takrat vsakokrat, ko vozi vlak bratstva in enotnosti, organizirajo v

Desmir Džukić

pobratenih krajevnih skupnostih tudi avtobus bratstva in enotnosti. Letos je prišlo v Šmartno ob Paki 40 krajanov iz Novega Sela.

O tem sodelovanju sta predsednika skupščine krajevnih skupnosti Novega Sela Desmir Džukić in predsednik sveta krajevnih skup-

Jovan Vljaković

nosti Jovan Vljaković povedala, da je njihovo sodelovanje zelo dobro, zlasti izmenjujejo izkušnje na področju komunalnih vprašanj, na kulturnem področju, enako dobro sodelujeta šoli. Oba pa sta izrekla željo, da bi to sodelovanje v prihodnje še okrepili, saj vse oblike še niso izkoriščene.

„Bratstvo in enotnost narodov in narodnosti Jugoslavije je največja pridobitev naše revolucije. Brez takšne enotnosti mi ne bi bili mogli doseči takšnih rezultatov kot smo jih. Zato moramo to našo vrednoto nenehno bogatiti,“ sta dejala predstavnika krajevnih skupnosti Novo Selo.

Trdnost bratskih vezi

Nedeljko Petrović-Titove Uzič: »Že petkrat sem prišel v Slovenijo z vlakom bratstva in enotnosti. V Velenju sem prvič, pred tem pa sem bil štirikrat v Mariboru. Med vojno smo tudi mi sprejeli slovensko družino, ki je bila vsa štiri leta pri nas. Bili so iz Maribora. Tukaj so nas sprejeli nadvse pristržno, do nas so bili na vsakem koraku zelo pozorni. Tako je tudi to srečanje potrdilo trdnost naših bratskih vezi. Tako mora biti tudi v prihodnje.«

Janko Cirić — Čuprija: »Z vlakom sem letos prišel prvič v Slovenijo. Nisem sam. Tukaj je tudi moja žena, sin in tašča. Smo gostje Mravljakovih in Primožičevih iz Šoštanj. Naši gostitelji so bili do nas zelo pozorni, popeljali so nas tudi v druge okoliške kraje. Bili smo v Slovenj Gradcu, pa tudi v Škofji Loki. Vesel sem, da sem prišel z vlakom in tako spoznal, da je naše bratstvo enako trdno, kot je bilo med vojno. Hvaležni smo jim za to gostoljubje.«

Janko Cirić — Čuprija: »Z vlakom sem letos prišel prvič v Slovenijo. Nisem sam. Tukaj je tudi moja žena, sin in tašča. Smo gostje Mravljakovih in Primožičevih iz Šoštanj. Naši gostitelji so bili do nas zelo pozorni, popeljali so nas tudi v druge okoliške kraje. Bili smo v Slovenj Gradcu, pa tudi v Škofji Loki. Vesel sem, da sem prišel z vlakom in tako spoznal, da je naše bratstvo enako trdno, kot je bilo med vojno. Hvaležni smo jim za to gostoljubje.«

Iz src rasto v srca mostovi

Med slovesnim sprejemom na Titovem trgu sta delegaciji občine Vrnjačka Banja in Vlaka bratstva in enotnosti položili venca k spomeniku tovariša Tita in k osrednjem spomeniku žrtvam NOB v Saleški dolini »Onemele puške«.

Seznanil jih je brat

Branko, Rudi in Džoko

Na obisku pri Rudiju Bajcu iz Šoštanja sta bila Džoko Džordžević in Branko Pekić. Bajčevi so živeli v Slovenskih Konjicah, ko so jih izselili. V izgnanstvo so morali oče, mati in oba Rudijeva brata. Rudija pa takrat ni bilo doma, ker je pred tem dobil delo na Prevaljah in je za to grozno novico zvedel šele avgusta leta 1941.

»Tega meseca sem prišel domov na obisk. Doma ni bilo nikogar več. Kulturbundovci so mi zagrozili, da me bodo izselili, če ne izginem iz rodne kraja. Izselitev staršev in bratov me je zelo prizadela, še bolj pa to, ker od njih dolgo nisem dobil nobenih novic. Šele leta 1943 je prišlo prvo pismo in to menda februarja, aprila pa sem odšel v partizane.

Leta 1945 se je oče vrnil domov z mlajšim bratom, starejši pa se je v Kruševcu poročil in ostal tam. Najbolj hudo pa mi je bilo, ker se domov ni vrnila mama. Umrla je tam. Tako sem jo nazadnje videl februarja leta 1941, pred odhodom na Prevalje.

Brat mi je veliko pripovedoval o teh ljudeh. Pred dvema letoma sem prvič odpotoval z Vlakom bratstva in enotnosti v Srbijo. Brat, ki se je pred leti preselil v Beograd, me je seznanil z Džokom in Brankom, ki sta sedaj moja gosta. Tu pa sta se spoznala tudi z Jožetom in Slavico Medved iz Velenja.

Džoko je letos prvič prišel v Slovenijo z Vlakom bratstva in enotnosti. »Vlak je trdna vez bratske ljubezni med Slovenci in Srbi skovana v naših najtežjih letih in katero moramo nenehno krepiti ter prenašati na mlajše rodove, kot je stalno ponavljal tovariš Tito. Naš slovenski bratski narod nam je v teh dneh izkazal izredno prijateljstvo in gostoljubje. Navdušen sem nad vsem, kar sem doživel tukaj v Velenju. Ko bo čez dve leti vlak pripeljal k nam v Srbijo, bomo vse storili, da bomo izkazali enako pozornost Rudiju, Slavici in Jožetu, kot so jo oni nam v teh dneh. Naj živi naše bratstvo.«

Tudi Branko Pekić je letos prvič potoval z Vlakom bratstva in enotnosti, prav tako pa je bil prvič v Sloveniji. Že od vsega začetka je velik prijatelj z Rudijevim bratom, ki je ostal v Srbiji. Pa tudi zadnja leta se stalno videvata pa čeprav se je Rudijev brat preselil v Beograd. »Razumeva se, kot bi si bila krvna brata,« je povedal v nedeljo pred odhodom Branko. Dejal je, da mu je zelo žal, da že ni prej prišel v Slovenijo, saj so tukaj tako dobri ljudje. »Ne vem, na kakšen način bomo vrnili gostoljubje čez dve leti. Potrudili se bomo, da se bodo Rudi, Slavica pa Jože in drugi enako počutili, kot smo se mi pri njih. Hvala jim za vse!«

Bila sta sošolca

Slobodan in Filip

Kamorkoli so šli, kjerkoli so bili, povsod so bili skupaj. Gost in gostitelj. Nekateri so se letos prvič srečali, mnogi drugi, tretji ... vse manj pa je tistih, ki so bili skupaj že v letih preganstva. Mnogih danes ni več med nami, toda bratske vezi so se prenesle na sorodnike, znance, prijatelje.

FILIPA VRTOVCA iz Velenja so Nemci pregnali v Srbijo skupaj z očetom, mamo in sestro. Takrat so živeli v Celju. »Odpeljali so nas s petim transportom,« se danes prav dobro spominja Filip, ki je bil takrat v trinajstem letu starosti. »Najprej smo prišli v Djunis, od tam pa v Ribarsko Selo, kjer smo do avgusta živeli v barakah tamkajšnjega kopališča. Junija sem na Jastrebcu videl prve partizane. Avgusta leta 1941 nam je ponudila gostoljubje družina iz Velikog Gradišta, ki je imela sorodnike v Celju in k njim smo prišli v začetku septembra. 7. septembra tega leta so partizani zasedli Veliko Gradište, 12. septembra pa so ga iz zraka bombardirali Nemci. Iz tega kraja smo odšli v juliju leta 1942 v Paračin, kjer smo dočakali svobodo.«

Filip Vrtovec je obiskoval šolo v Paračinu. V tretjem razredu takratne gimnazije je bil njegov sošolec in potem vse do 6. razreda SLOBODAN KUNDAKOVIC. »Filip je bil najmanjši v razredu,« je dejal ob letošnjem obisku Slobodan. Filip in Slobodan se nato nista videla polnih 22 let. Leta 1977 pa so nekdanji sošolci sklenili, da bodo organizirali obletnico mature. Vabilo je prišlo tudi do Filipa. In od takrat naprej sta Filip ter Slobodan v nenehnih stikih. Pisma, telefoni, obiski — to so njuna bratska vez. In ko je v nedeljo nastajal tale zapis, je Slobodan dejal, da nima besed, da bi se lahko zahvalil za gostoljubje, prijazenost, ki jo je bil v Velenju v izobilju deležen. »Čimbolj se približuje čas odhoda, tem manj imam besed. Bilo je čudovito, prečudovito. Doma bom lahko z besedami izrazil le desetino tega kar sem tukaj doživel. Resnično takšnega gostoljubja se z besedami ne da opisati. Treba ga je samo doživeti.«

Toda Filip in Slobodan se nista za dolgo poslovila. Njuni družini bosta lahko spet skupaj septembra, ko bo Slobodan prišel na letni oddih v Rogaško Slatino.

Besedilo in slike Stane Vovk

Krajani Novega Sela so prišli v Šmartno ob Paki z avtobusom bratstva in enotnosti

Gostje in gostitelji

Med pogovori v prostorih izvršnega sveta

Pogovori delegacij

Veliko možnosti sodelovanja

Med bivanjem v Velenju se je delegacija pobratene Vrnjačke Banje sešla na pogovore s predstavniki skupščine občine Velenje oziroma njenega izvršnega sveta o konkretnih oblikah sodelovanja med obema občinama. Ugotovili so, da je veliko možnosti medsebojnega sodelovanja in poudarili, da je treba čimprej sprejeti konkretne programe in jih tudi vnesti v srednjeročne razvojne načrte.

Dan pred prihodom letošnjega vlaka bratstva in enotnosti, ki je tudi tokrat potrdil veliko prijateljstvo in neizmerno bratstvo med jugoslovanskimi narodi in narodnostmi, so se v prostorih velenjskega izvršnega sveta sešli

tudi predstavniki nekaterih organizacij združenega dela občine Velenje ter spregovorili o možnostih povezovanja in sodelovanja z bratskimi občinami. Sestanek je pokazal, da so te vsestranske in da je med našimi delovnimi organizacijami veliko zanimanje za tovrstno sodelovanje. Zelo konkretno pa so o sodelovanju med občino Velenje in Vrnjačko Banjo ter z njo pobratenima občinama Novi Travnik in Ormož spregovorili tudi že na sestanku predsednikov izvršnih svetov, ki je bil maja v Vrnjački Banji. Takrat so sprejeli tudi predlog družbenega dogovora o medsebojnem gospodarskem, družbenopolitičnem in kulturnem sodelovanju.

Dovidenja! Nasvidenje čez dve leti!

Naši osmošolci v šolskem

8. a razred osnovne šole Mozirje; spisek po abecedi:

Miran Beričnik, Andrej Boršnak, Tomaž Danijel, Aleš Herček, Janez Hribernik, Jože Hribernik, Božidar Krumpak, Roman Ločan, Brane Škruba, Jože Vrhovnik, Peter Zidar, Romana Broncelj, Jolanda Češnovar, Marija Češnovar, Aleksandra Čopar, Rebeka Draganič, Marjana Gnader, Branka Golob, Marija Gregorc, Marica Gregorc, Damjana Kotnik, Helena Mokšan, Barbara Marovt, Vesna Parežnik, Marija Pečnik, Janja Slapnik, Jolanda Stiglic, Marjana Troger, Ana Vačovnik, Ivica Znidar.

8. a razred osnovne šole Luče; stojijo od leve proti desni:

Monika Suhadolnik, Karli Resnik, Gregor Funtek, Samo Supin, Marko Moličnik, Matjaž Breznik, Marko Robnik, Tomaž Pečovnik, Tonček Kaker, Milan Zavratnik; sedijo od leve proti desni: Marina Prepadnik, Marta Golob, Suzana Žibrat, Jožica Krebs, razrednik Janez Veninšek, Marjeta Matijovc, Ana Podbregar, Marija Pečovnik, Marica Krivec.

8. b razred osnovne šole Mozirje; spisek po abecedi:

Franc Debelak, Martin Finkšt, Franc Glušič, Tomaž Jakopin, Benjamin Janežič, Jože Korenjak, Roman Matek, Andrej Oblak, Matej Pečovnik, Srečko Robida, Albin Švab, Mirko Trogar, Marjeta Brezovnik, Gabrijela Časl, Marjeta Časl, Vanda Golob, Danica Gostečnik, Irena Kolar, Marjana Komar, Alenka Kovač, Nada Kranjc, Vesna Mikek, Tanja Polak, Ivica Poličnik, Anica Reberšak, Danica Sedovšek, Vida Sedovšek, Damjana Strmčnik, Romana Zgojzdnik, Barbara Zidarn.

8. b razred osnovne šole Luče; stojijo od leve proti desni:

Simon Štorgelj, Peter Podkrižnik, Ana Plesnik, Stanko Plesnik, Franc Roban, Peter Dešman, Drago Ajnik, Robi Klemenšek, Andrej Rosc, Jaka Plaznik; sedijo od leve proti desni: Marjana Robnik, Jožica Veninšek, Gelčka Matijovc, Mojca Verdel, razredničarka Marta Vider, Terezija Vršnik, Lilijana Robnik, Marinka Funtek.

8. c razred osnovne šole Mozirje; spisek po abecedi:

Janez Atelšek, Ivan Bider, Stanko Bizjak, Miran Brezovnik, Janez Brinjevec, Milan Glušič, Peter Koren, Ivan Kramer, Viktor Mrazovič, Vinko Oblak, Zoran Podkrižnik, Stanko Žagar, Slavica Banko, Marija Bark, Jelka Bider, Vesna Fatič, Cvetka Goličnik, Janja Hren, Irena Hren, Karmen Kočar, Marinka Kopušar, Helena Pečnik, Elica Pevnik, Greta Podkrižnik, Jožica Rožič, Jožica Semprimožnik, Mija Simonič, Anica Tlaker, Marjana Verbuč, Milena Vivoda, Milena Zidarn, Nada Zidarn.

8. a razred osnovne šole Ljubno; stojijo od leve proti desni:

Franc Inrar, Jože Robnik, Stanislav Špeh, Drago Kladnik, Marjanca Jurič, Miran Zupančič, razredničarka Manamermal, Meta Rakun, Helena Pečnik, Helena Vratnar, Micka Stiglic, Marija Ivanovič, Jožica Burja, Jožica Pustoslemšek, Manica Poličnik, Urša Kolenc, Ida Kumprej, Francka Kolenc; sedijo z leve: Bogomir Trbovšek, Franc Atelšek, Jože Ternik, Vladi Benda, Milan Grudnik, Marko Podkrižnik, Mika Podlesnik, Jelka Kumprej.

etu 1979/80

8. b razred osnovne šole Ljubno; stojijo od leve proti desni:

Alenka Grešak, Paul Orešnik, Helena Podmeninšek, Mojca Podlinšek, Vida Ročnik, Kristina Podkrižnik, Milan Nareks, Cvetka Marovt, Brigita Suhorepec, Ivanka Podmeninšek, Joža Žačnik, Martina Žačnik, Franci Orešnik, razredničarka Olga Levar; sedijo z leve: Matjaž Urank, Slavko Kopašar, Mira Orešnik, Mojca Peternel, Maja Mori, Irena Poličnik, Franci Zamernik.

8. a. razred osnovne šole Gornji grad; prva vrsta od leve proti desni:

Majda Žehelj, Marija Zahojnik, Meta Kolenc, Anka Lamprečnik, Martina Krivec, Branka Zajc, Gustl Fale, Štefko Poljanšek, Marjeta Škotnik, razredničarka Bojana Tekavc, Metod Fale; stojijo zadaj od leve proti desni: Urška Krefelj, Ema Štrukelj, Jožica Ermenc, Irena Purnat, Janja Jerše, Tatjana Bastl, Mojca Štorgelj, Peter Lever, Miran Podpečnik, Stanko Pečnik, Franc Strmšek, Petra Moličnik, Jože Čepjak, Stanko Ogradi, Milan Poličnik, Sandi Tanjšek, Janez Ugovšek, Marko Slapnik, Drago Kolar.

8. b. razred osnovne šole Gornji grad; prva vrsta od leve proti desni:

Marija Tratnik, Neža Ramšak, Marija Trbovšek, Marinka Lamprečnik, Vesna Poličnik, Erna Rihter, Majda Pistotnik, Anica Krznar, Tatjana Pistotnik, Meta Tratnik, Vesna Resnik, Cvetka Erce; stojijo zadaj od leve proti desni: Anton Mavrič, Franc Zavolovšek, Miran Vršnik, Andrej Ugovšek, Miran Pustoslavšek, Ciril Poljanšek, Peter Drogenik, Rado Nadvežnik, Franc Veršnik, Franc Kaker, Jože Štiglic, Miran Rihter, Jernej Podpečan, Mitja Jeraj, Jože Rajter, Zdravko Golob, Hubert Pahovnik.

Svoboda, domovina, Tito

Kaj je svoboda?
Svoboda je oče,
ki me varuje,
svoboda je mati,
ki me pestuje.

Kaj je domovina?
Domovina je moj dom,
ki ga za nobeno ceno ne dam,
domovina je punčka,
s katero se rada igram.

Kdo je Tito?
Tito je oče,
Tito je mati,
je tovarišica, ki me poučuje,
je domovina, ki me neguje.

Martina Logar, 5. a
OŠ Anton Aškerc
Velenje

Že precej spisov sem ti posvetila, dedek, naj bo še tale tvoj

Moje otroštvo je bilo srečno in nesrečno, veselo in žalostno. Poslavljam se od njega in hudo mi je. Oklepam se ga, kot da bi ga lahko zadržale moje mlade oči.

Vedno znova se vračam v tista leta, ko sem šele začela odkrivati svet okoli sebe. Prav gotovo je to najlepši del mojega otroštva. Preživljala sem ga na vasi, v objemu dedka. K njemu sem prišla kot majhna punčka v plenica. Nikoli nisem bila sama, umazana ali lačna. Bila sva oba srečna, osiveli dedek in jaz. Majhni otroci in dedki se vedno razumejo, a midva sva se na prav poseben način. Moja prva beseda je bila atek, tako sem ga klicala takrat. Ne spominjam se, kako je bilo, ko sem ga prvič tako poklicala, a prav gotovo je njegov z gubicami posejani obraz zažarel; vem, to je bilo zanj najčudovitejše darilo.

A zrasla sem. Morala sem ga zapustiti. Kako je bolelo, kako dušilo! Vse, kar je lepo, mine. Tako tudi ta košček moje sreče. Včasih se obtožujem, ker mu ne nesem rož na grob. A ne morem. Ne morem si ga predstavljati tako samega, neobogljene pod zemljo. Ne! On še živi z mano.

Nataša Meh, 8. c
OŠ Anton Aškerc
Velenje

Bila si mi drugi dom

Spoznal sem te kot majhen, plašen otrok. Z radovednostjo in s strahom sem gledal tvojo mogočno velikost, ki se je bohotila nad mano, v tistem trenutku tako močno in strašno, da sem se iztrgal materi iz rok in pobegnil na prosto.

Seveda sem se moral vrniti. Korakoma sem te spoznaval, sprva samo od garderobe do razreda, pozneje sem te dojel v vsej tvoji veličini, vsak kotiček mi je znan in od teh sem nekatere zelo vzljubil. Mnogokrat so ti kaj dogradili, spremenili in uredili, tvoja toplina pa je ostala ista. Postala si mi drugi dom, tvoje klopi, zvon, ce, pa vrezan kemijski simbol v klop, nečitljivi podpisi na steni v stranišču. Ob tistih trenutkih, kadar mi je šlo slabo, sem te mogoče tudi sovražil in se spraševal, zakaj sploh stojš, zakaj mi nudiš toliko učenosti. Pa vendar sem se rad vračal med tvoje zidove, kajti bili so tudi lepi trenutki, ki so nepozabni. Ne bil bi te zamenjal z drugo šolo, kajti prirasla si mi k srcu, tvoja vsebina, pohištvo in oprema, razredi in hodniki mi pomenijo toliko kot domači topel dom. Bil je to le bežen trenutek radosti, ostaja pa spoznanje, da res obiskujem osmi razred, ki je zadnji. Zelo težko mi je. Res odhajam, ker moram. Za nas ne bo več pouka na tej šoli, stala pa bo še vedno. Spominjali se te bomo mnogokrat in z veseljem, kajti to bodo lepi spomini. Osem let je dolga doba, kakor pravijo ljudje. Zame pa mnogo prekratka. Rad bi se ti zahvalil. Hvala.

Robert Tajnik 8. d
OŠ Anton Aškerc

Misli o Titu

Tito mi pomeni sonce, ki s svojimi toplimi žarki posije v vsak kotiček. Predrami ljudi, da veseli odhitijo na delo in poboža dojenčke, da se naprej sladko spijo. Posušil solze na licih in spremeni žalostne obraze v same srečne ljudi.

Mirka Pernovšek, 5. a

Tito je moj drugi oče. Če ne bi bilo njega, ne bi bilo tudi mene. Tito je moja rojstna domovina. Tito je svoboda.

Slobodan Filipovič, 5. a

Tito — sreča, veselje, radost, cvet, ki se lepo razcveti.

Jelena Obradovič, 5. a

Tito — svoje življenje, svojo državo in svoje ljudstvo si zapisal v zgodovino.

Tito — ustvaril si največjo in hkrati najznamenitejšo knjigo zgodovine, iz katere bomo rasli in jo bogatili s poštenimi, pravičnimi dejanji.

Srečko Meh, 8. c
vsi OŠ Anton Aškerc
Velenje

Svoboda, to je mir, to so ptice, ki žvrgolijo in jasno nebo brez letal.

Sonja Princl, 7. c

Mario — moj gost iz Splita

V vseh ljudeh sveta cveti beseda prijateljstvo. Ni važno ali si črn ali bel, vsi smo ljudje, vsi z enega planeta, vse nas veže ta beseda prijateljstvo in mir na svetu.

Mi smo se spoprijateljili z osnovno šolo Bruno Ivanovič iz Splita.

Bil je lep zimski dan. Gostitelji smo nestrno pričakovali da bomo lahko zopet videli naše prijatelje iz Splita. Imeli so zamudo, zato smo postajali vedno bolj nestrni. Kmalu pa je napočil trenutek toplega srečanja. V pozdrav in dobrodošlico smo jim pripravili kratek kulturni program, nato smo gostitelji svoje goste odpeljali. Kar stisnilo me je pri srcu, ko sem zaslislala, da mi je dodeljen deček Mario. Morala bi biti deklica Sanja, vendar pa zaradi boležni ni mogla priti in dobila sem gosta Maria, dečka.

Pred mano je nenadoma stal majhen, komaj enajst let star deček, ki je hodil v peti razred. Opazila sem, da tudi njemu ni bilo lahko, ko je spoznal, da so mu izbrali gostiteljico. Vendar sva se

zelo hitro spoprijateljila. Vedela sem, da za nas otroke ni meja in ne jezik niti spol, kadar gre za prijateljstvo.

Teden najinega prijateljstva je bil zelo vesel, razgiban. Vsak dan sva se igrala razne igrice, hodila sva na sprehode na grad, kadar je imel popoldne prosto, smo skupaj starši odšli občudovat lepote naše Slovenije. Že prej smo se s starši dogovorili, da bom počitnice preživela pri teti v Splitu, zato sem odpotovala skupaj z našimi Spličani. Vsak dan so me v Splitu obiskali in z njimi sem spoznavala znamenitosti Splita.

Tudi moje počitnice v Splitu so hitro minile in začelo se je redno delo v šoli. Sedaj komaj čakam poletja. Na morje bom odpotovala takoj po zaključku šolskega leta. Srečala se bom z Mariom in njegovimi starši. Tako sem se s starši dogovorila in to sva si z Mariom ob slovesu tudi obljubila.

Anita Šumljak, 6. a
OŠ Anton Aškerc
Velenje

Tak je moj prijatelj Marsel

Naša šola, osnovna šola Anton Aškerc Velenje, je pobratena z osnovno šolo Bruno Ivanovič iz

Splita. Svoje prijateljstvo izkazujemo tako, da so oni naši gostje, nato mi njihovi... Letos sem prvič sprejel gosta. To je bil Marsel Dobrič. Zelo dobro sva se razumela.

Razšli se bomo

Stopam po cesti in premišljam. Sončni žarki me prijetno grejejo. Drevesa so v cvetju. Nebo je modro, na njem en sam bel oblak. Kmalu bo poletje.

Pomisli sošolec! Jutri se bosta najini poti razšli. Kdo ve, če se bova še kdaj srečala. Še včeraj si sedel v razredu in se razposajeno smejal. Jutri boš odšel, mi stisnil roko in šaljivo pripomnil: »Poboljšaj se!« In vidim te; v tvojih očeh bo zamrl smeh, v stisku najinih rok bo bolečina slovesa. Z vami sošolci, z vami sošolke sem osem let drgnila šolske klopi. Veliko prehitro je minilo. Vsa ta leta so sedaj kot en sam dan, obsijan s soncem, srečo in vedrino otroštva. Tega se zavedam šele sedaj.

Imela sem prijateljico — tebe! Kam zdaj hitiš? Ostani! Beseda je kot krik, izstrgan iz srca. Kaj bom brez tebe? Kaj bom brez vseh vas? Poslavljamo se!

Spominim se zopet tega, kar smo skupaj doživeli. Stisnem ustnice, obrišem solzo na skrivaj, preženem žalostne misli in v zadregi pockam sošolca za lase.

Slovo boli. A pozabila vas ne bom nikoli, sošolci, sošolke, tovariši učitelji!

Darja Goltnik, 8. d
OŠ Anton Aškerc
Velenje

Sandi Nežmah, 6. a
OŠ Anton Aškerc

Med mladimi kiparji

Sedma mala Napotnikova kiparska kolonija

V spomin na kiparja Ivana Napotnika so se letos zbrali mladi iz naše občine že sedmič na Mali Napotnikovi kiparski koloniji. Na tej manifestaciji, ki je bila preteklo soboto in nedeljo pred osnovno šolo Zavodnje je oblikovalo les osem ekip iz občine Velenje, letos pa so povabili k sodelovanju še osnovnošolce iz Celja, Radelj ob Dravi in Prebolda.

Pred pričetkom kiparjenja so se mladi s krajšo kulturno slovesnostjo spomnili kiparja Ivana Napotnika, obiskali so njegov dom, nato pa dva dni vneto oblikovali les. V nedeljo, ko so

da je to precej odgovorno, saj v nekem smislu zastopam šolo. Tukaj mi zelo ugaja in bi rad še prišel. V les oblikujem obraze."

MARTIN LIKEK, osnovna šola bratov Letonje: „V šoli včasih kiparimo, vendar ne veliko. To je prva kiparska akcija na kateri

Andrej Topler

sodelujem in resnično me je navdušila. Oblikujem kip partizanko in v času, ki sem ga preživel tukaj, me je kiparjenje navdušilo. Rad bi se podobnih akcij še udeleževal."

Zdenko Sevšek

pripravili ob zaključku razstavo, so se na njej bohotili zares lepi kipi.

Izdelke, ki jih mladi izdelajo na teh kolonijah hranijo v posebni sobi osnovne šole Zavodnje.

Z nekaterimi mladimi kiparji smo se pogovarjali o njihovem delu. ZDENKO SEVŠEK, osnovna šola Anton Aškerc Velenje: „Na koloniji prvič sodelujem in mi zelo ugaja. Sprva je bila prisotna trema, vendar je ob delu hitro minila. S prijateljem sva se odločila, da izdelava kip Koroška mati. Podobnih akcij za mlade bi moralo biti mnogo več."

ANDREJ TOPLER, osnovna šola Radelje ob Dravi: „Zelo sem bil vesel, ko so me izbrali, da sodelujem na koloniji, kljub temu,

Martin Likek

Malo Napotnikovo kolonijo je organizirala tudi letos občinska zveza prijateljev mladine, v želji, da bi spodbudili kiparjenje med mladimi ter v spomin na velikega kiparja Ivana Napotnika.

Mira Zakošek

Skupina mladih kiparjev med delom

Jutri bodo odprli bazen

Predstavniki TVD Partizan Soštanj, ki upravljajo kopalni bazen, so povedali, da bo odprt za kopalce od sobote, 14. junija dalje. Čeprav je bil bazen vsako leto odprt že 1. junija je letošnja zakasnitev nastala zaradi obnovitvenih del. Dno bazena je bilo namreč že močno poškodovano,

zato ga je bilo potrebno v celoti na novo prevlači z ustreznim maso.

Bazen je ogrevan s toplo vodo iz soštanskih temoelektrarn, in kot je povedal tajnik Partizana Miloš Volk, bodo cene vstopnicam za zdaj enake lanskim.

V.K.

Ustanovitev gobarskega društva

Okolica Soštanja se brez dvoma lahko ponaša s številnimi in lepimi gozdovi, ki v poletnih mesecih nudijo gobarjem veliko prijetnega užitka ob nabiranju najrazličnejših vrst gob.

Ker je v Mestu in okolici vedno več interesentov se je pred dnevi na pobudo prizadevnega Ivana Bačovnika sestala iniciativni odbor za ustanovitev prvega gobarskega

društva v Saleški dolini. Na tem sestanku so se dogovorili, da bo ustanovni občni zbor gobarskega društva v Soštanju v ponedeljek, 16. junija ob 18. uri v dvorani doma krajevne skupnosti Soštanj. Ob tem velja poudariti, da so iniciativnemu odboru z nasveti pri ustanovitvi društva veliko pomagali predstavniki gobarskega društva iz Celja.

Alpinistični kotiček

V gorah veliko snega

Letošnja zimska sezona alpinistom ni bila naklonjena. Neugodne snežne razmere, slabo vreme, nevarnosti plazov, so bili vzroki, da je bilo opravljeno manj vzponov kot pretekla leta. Kljub vsemu so šaleški alpinisti opravili nekaj zimskih pristopov, turnih smuk in vzponov. Pomembnejša je zimska ponovitev Peščenege raza (IV) v Turski gori, ki sta ga januarja preplezala Lihteneker in Jugovar.

V prvomajskih praznikih so se alpinisti šaleškega alpinističnega odseka udeležili tradicionalnega majskega srečanja jugoslovanskih alpinistov v Paklenici (Velebit). Opravili so 37 vzponov vseh težavnostnih stopenj.

V steni Aniča-Kuka so preplezali nekaj zelo težkih smeri. Navezi Avberšek-Vovk in Lihteneker-Cerjak sta 2. maja preplezali KLIN (VI A1, A3), naslednji dan sta Lihteneker in Cerjak preplezala FUNKCIJO (VI A2), Avberšek in Perko (AO Tržič) pa Velebitaško (VI A1, A2), Avberšek in Vovk sta ponovila še Šaleško (IV+), naveza Lihteneke-

r—Jugovar Karabore (IV, +, V), Cerjak-Lihteneker Brid za malo kladivo (VI A1) in Mosoraško (IV) in Jugovar-Krevzel Franja Akademsko (IV).

Razmere v Savinjskih Alpah še niso ugodne, severne stene so še precej zasnežene in nevarne, zato alpinisti iščejo možnost za plezanje v kopnih južnih stenah.

V soboto 24. maja so velenjski alpinisti plezali Hudi prask v Mrzli gori z grebenskim prečnjem na vrh Mrzle gore in sicer Avberšek, Vovk, Prelog in Kotnik. Naslednji dan pa so preplezali še Direktno, prav tako v steni Mrzle gore. Kar sedem alpinistov je plezalo isto smer in sicer naveze Cerjak-Lihteneker, Prelog-Kotnik-Vovk, Avberšek-Svatina.

Snega je v gorah še veliko, zato opozarjamo vse obiskovalce gora, da gredo na ture primerno opremljeni in pripravljene.

A. I.

6. junija sta Avberšek in Kotnik ponovila Iglitve (V), Vovk in Lihteneker pa Cicovo varianto Iglitve (V) v Mali rinki.

Stena Aniča-Kuka z vrisanimi smermi, ki so jih preplezali velenjski alpinisti. 1. Jenijeva (VI A1, A3), 2. Velebitaška (VI A1), 3. Klin (VI A2).

Kulturni večer na gradu

Drveni ob 18. uri bo med arkadami velenjskega gradu koncert Slovenskega kvinteta trobil. V primeru zelo slabega vremena bo koncert v knjižnici Velenje.

Na obisku otroci naših zdomcev

Od četrtka do nedelje pretekli teden so bili na obisku pri učencih osnovne šole Miha Pintar Toledo Velenje njihovi sovrstniki — otroci naših delavcev, ko so na začasnem delu v Ulmu, Joepingenu, Esslingenu, Reichenbachu in Karlsruhe.

V Velenju je prišlo 38 učencev in 16 tovarišic oziroma staršev, vsi pa so člani kulturno umetniškega društva Kajuh v Uchingenu. Z njimi je prišla tudi učiteljica dopolnilnega pouka slovenščine v teh krajih Dora Svagan, ki je sedem let učila na osnovni šoli Miha Pintar Toledo v Velenju. Tako učiteljice, starši kot otroci so bili zelo navdušeni nad lepim sprejemom v Velenju ter dnevi, ki so jih preživeli na domovih velenjskih učencev.

Na osnovni šoli Miha Pintar Toledo so pripravili skupen program združen s podelitvijo Kajuhovih bralnih značk, poleg tega so bili učenci tudi na obisku v tovarni gospodinjstve opreme Gorenje, kjer so si z zanimanjem ogledali proizvodnjo televizorjev in bele tehnike. V Velenju so si ogledali še središče mesta ter film Naš Tito, popeljali so jih tudi na velenjski grad, Graško goro, v moziški gaj in Logarsko dolino. Sprejel pa jih je tudi predsednik skupščine občine Franjo Korun.

V nedeljo zjutraj pred odhodom pa so se še vsi skupaj fotografirali za spomin.

Obrambni dan

Preteklo soboto so imeli delavci Modnega salona Velenje obrambni dan. V zgodnjih jutranjih urah so se odpravili na pohod na Graško goro. Med potjo so v Cirkovcah opravili še streljanje z malokalibrsko puško, na Graški gori pa jim je borec Milan Pugelj iz Soštanja govoril o pohodu in bojih XIV. divizije.

Pretekli teden je bil za maturante srednjih šol nadvse slovesen. Prišel je njihov zadnji dan v srednji šoli. Dan, ki so ga željno čakali tako dolgo, ko pa je prišel, jim je bilo kar nekam žal, da že odhajajo. Šola, ki so jo tolikokrat sovražili, se jim je zazdela najtoplejša in najvarnejše zavetje. Kako tudi ne! Le še ena preizkušnja — matura in znašli se bodo na povsem novi, neznan poti.

Maturantje velenjske gimnazije so ob slovesu pripravili zares lep kulturni program, v katerem so se še enkrat spomnili vseh profesorjev, obudili spomine na lepe, pa tudi grenke trenutke, ki so jih preživeli v zadnjih štirih letih. Ob koncu pa so, kot je že v navadi, predali ključ tretješolcem. (M.Z.)

Prizadevni upokojenci

V nedeljo, 8. junija so se v dvorani doma krajevne skupnosti Soštanj zbrali na občnem zboru delegati društva upokojencev in ostalih krajevnih skupnosti iz okolice. Za svečani uvod je poskrbel mešani pevski zbor društva upokojencev, ki je pod vodstvom prof. Justine Trobina zapel nekaj pesmi. Poročilo o delu društva, ki praznuje letos že 25-letnico, so podal predsednik Miha Hliš ter tajnik, blagajnik in predsednik nadzornega odbora. Ker v sklopu društva deluje tudi klub upokojencev, je o njegovem finančnem poslovanju poročal Miloš Volk.

Razveseljivo je, da je društvu končno le uspelo dobiti v lastništvo zgradbo na Glavnem trgu, ki je v prvi fazi tudi že obnovljena tako, da so poleg obnovitve strehe preuredili tudi klubski prostor, ki je sedaj prostornejši in bolj funkcionalno urejen. V poročilu je bilo poudarjeno, da je nujno pristopiti še k drugi fazi, v kateri predvidevajo obnovo fasade in dokončno ureditev prepotrebni sanitarij. Seveda bo za ta namen treba zagotoviti precejšnja finančna sredstva, vendar upajo, da bodo zmogli s pomočjo raznih dotacij dokončno urediti tudi to nujno potrebno delo.

Poudarjena je bila tudi bogata kulturna in rekreacijska dejavnost, saj je društvo priredilo vrsto uspešnih izletov v razne zgodovinske

kraje naše domovine. Pri društvu že več let deluje 40-članski mešani pevski zbor, ki je pred nekaj dnevi nastopil na množični manifestaciji pevskih zborov Slovenije v Mariboru. Pa tudi sicer je zbor upokojencev nepogrešljiv pri številnih domačih proslavah in manifestacijah.

V imenu republiške zveze društva upokojencev je zbor pozdravil Franc Žgank, nato pa še predstavniki družbenopolitičnih organizacij Soštanja in Društva upokojencev z željo, da bi društvo še naprej tako uspešno sodelovalo na vseh področjih družbenopolitičnega delovanja.

Društvu, ki šteje že okrog 750 članov, bo tudi v bodoče predsedoval Miha Hliš. Ob zaključku zboru so sprejeli še program dela za naslednjo mandatsko dobo.

V.K.

V nedeljo kolesarjenje

Komisija za rekreativno dejavnost pri Zvezi telesnokulturnih organizacij prireja v nedeljo, 15. junija trim kolesarjenje. Start bo ob 7. do 9. ure, akcija pa bo končana ob 11. uri pred Rdečo dvorano.

Gasilsko društvo Velenje — Mesto in odbor za restavriranje gradu Šalek vabita na

VELIKO TOMBOLO

15. junija
ob 14. uri

v VELENJU